PREZYDENT MIASTA GDAŃSKA

WBMiP.III.3120.[redacted].2020.KK

Gdańsk dnia 15.10. 2020 roku

[redacted]

Ul. [redacted]

[redacted]

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PODATKOWYCH

Prezydent Miasta Gdańska na podstawie art. 14b i 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 roku poz.1325 ze zmianami) w związku z art. 1a, art. 2 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2019 roku poz. 1170 ze zmianami) oraz art. 48 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku – Kodeks Cywilny (Dz.U. z 2019 roku poz. 1145 ze zmianami) po rozpoznaniu wniosku [redacted] z 13 marca 2020 roku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, stwierdza, że w sprawie oceny prawnej w odniesieniu do przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego w zakresie:

Iż na właścicielu gruntu ciąży obowiązek opłacania podatku od nieruchomości od budowli stanowiącej wieżę telekomunikacyjną trwale związaną z gruntem i należącą do Spółki telekomunikacyjnej **jest prawidłowe**

UZASADNIENIE

[redacted] (dalej zwana Spółdzielnią lub Wnioskodawcą) 13 marca 2020 roku złożyła na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (zwana dalej O.p.) wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji prawa podatkowego, co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w jej indywidualnej sprawie.
W przedmiotowym wniosku Spółka przedstawiła zdarzenie przyszłe.

Spółdzielnia jest w trakcie uzgadniania warunków umowy najmu nieruchomości gruntowej – działki [redacted] w Gdańsku z firmą telekomunikacyjną [redacted]. Na terenie będącym w użytkowaniu wieczystym Spółdzielni ma zostać wybudowana wieża telefonii komórkowej jako budowla trwale związana z gruntem. Okres najmu nieruchomości obejmuje okres 10 lat.
Organ podatkowy analizując powyższy wniosek wezwał Spółdzielnię [redacted] postanowieniem z dnia 9 lipca 2020 roku (doręczone Spółdzielni dnia 14 lipca 2020 roku) do złożenia informacji, czy Sp[redacted] o.o. jest przedsiębiorstwem przesyłowym.

Spółdzielnia pismem z dnia 16 lipca 2020 roku (wpływ do Urzędu dnia 17 lipca 2020 roku) przekazała informację, iż zwróciła się do [redacted] z prośbą o ustosunkowanie się do zapytania organu podatkowego.
Dnia 10 sierpnia 2020 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa przesłała organowi podatkowemu oświadczenie Spółki [redacted] iż nie jest ona (Spółka) przedsiębiorstwem przesyłowym.
Organ podatkowy powziął wątpliwości odnośnie tego, czy wieża telekomunikacyjna [redacted] z o.o. jest urządzeniem przesyłowym i czy będzie wchodzić w skład przedsiębiorstwa.
W związku tym organ podatkowy wezwał Spółdzielnię pismem z dnia 18 września 2020 roku (doręczone Spółdzielni 23 września 2020 roku) do uzupełnienia treści złożonego wniosku w sprawie wydania indywidualnej interpretacji podatkowej poprzez wskazanie, czy wieża telekomunikacyjna będzie urządzeniem przesyłowym i czy będzie wchodziła w skład przedsiębiorstwa.
Spółdzielnia Mies[redacted] w piśmie z dnia 2 października 2020 roku (wpływ do Urzędu Miejskiego w Gdańsku) załączyła informację od [redacted] z o.o., iż wieża telekomunikacyjna nie będzie urządzeniem przesyłowym i będzie wchodzić w skład przedsiębiorstwa.

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawia się następująco:

Spółdzielnia zadała pytanie, czy prawidłowo interpretuje przepisy prawa podatkowego uznając, że na nim jako właścicielu gruntu ciąży obowiązek opłacania podatku od nieruchomości – budowli stanowiącej wieżę telefonii komórkowej związaną trwale z gruntem i należącą do Spółki telekomunikacyjnej.
Spółdzielnia wskazuje, iż jedynym przypadkiem, w którym należałoby uznać, iż wieża telefonii komórkowej stanowiłaby odrębny przedmiot własności od gruntu, mimo, ze jest z nim trwale związana byłaby sytuacja, gdyby organ architektoniczno – budowlany wydałby pozwolenie na budowę obiektu tymczasowego. Przez tymczasowy obiekt budowlany należałoby zdaniem Spółdzielni zgodnie z prawem budowlanym uznać obiekt przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub do rozbiórki.
Wskazując przepisy Prawa telekomunikacyjnego Spółdzielnia stwierdziła, iż nie można potraktować wieży telefonii komórkowej jako tymczasowego obiektu budowlanego.
Spółdzielnia w swoim wniosku wskazała na pogląd firmy telekomunikacyjnej [redacted], która to firma powołała się na art. 49 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku w sprawie urządzeń przesyłowych. Firma telekomunikacyjna inaczej niż Spółdzielnia twierdzi, iż podatnikiem podatku od nieruchomości winna być [redacted] z o.o. w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych, czyli jako posiadacz samoistny nieruchomości – urządzenia przesyłowego w rozumieniu art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku – Kodeks Cywilny.

Spółdzielnia nie zgadzając się z poglądem [redacted] o.o. stwierdziła, iż to na niej jako użytkowniku wieczystym gruntu ciąży obowiązek opłacania podatku od nieruchomości – budowli stanowiącej wieżę telefonii komórkowej związaną trwale z gruntem i należącą do Spółki telekomunikacyjnej.
Spółdzielnia [redacted] na wezwania organu podatkowego o uzupełnienie treści wniosku o interpretację przesłała pisma firmy telekomunikacyjnej [redacted] z o.o.
W piśmie z dnia 30 lipca 2020 roku (wpływ do Urzędu Miejskiego 10.08.2020 roku) [redacted] z o.o. stwierdziła, iż nie jest przedsiębiorstwem przesyłowym.
W piśmie z dnia 1.10.2020 roku (wpływ do Urzędu Miejskiego dnia 2.10.2020 roku) Spółka telekomunikacyjna stwierdziła, iż planowana do wybudowania wieża telekomunikacyjna **nie będzie urządzeniem przesyłowym** w rozumieniu art. 49 § 1 KC i będzie wchodziła w skład przedsiębiorstwa [redacted] o.o.

Prezydent Miasta Gdańska podzielając pogląd Spółdzielni Mieszkaniowej [redacted], zgodnie z art. 14c § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2020 roku poz. 1325 ze zmianami) organ podatkowy odstępuje od uzasadnienia prawnego w niniejszej interpretacji indywidualnej.

Zgodnie z art. 14b § 3 ustawy Ordynacja podatkowa składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, którym organ podatkowy jest ściśle związany.
Wnioskodawca ponosi ryzyko związane z ewentualnym błędnym lub nieprecyzyjnym przedstawieniem we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego.
Interpretacja wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, o ile rzeczywisty stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym lub jest zgodny ze zdarzeniem przyszłym podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku.
W związku z powyższym w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona odpowiedź traci swą aktualność.

W myśl art.14na Ordynacji podatkowej w związku z art. 119a Ordynacji podatkowej ochrona wynikająca z indywidualnych interpretacji prawa podatkowego jest wyłączona w zakresie stosowania klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku, Aleja Zwycięstwa 16/17, 80-219 Gdańsk.
Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 roku poz. 2325 ze zmianami)

skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu indywidualnej interpretacji podatkowej.
Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działania lub bezczynności są przedmiotem skargi na adres: Prezydent Miasta Gdańska , ul. Nowe Ogrody 8/12 , 80-803 Gdańsk.

PREZYDENT MIASTA GDAŃSKA
z up.
[illegible]
DYREKTOR WYDZIAŁU
BUDŻETU MIASTA I PODATKÓW